

Forholdet til EU-retten

EF-Domstolen tog i Centros-sagen stilling til, i hvilke situationer national lovgivning kan fravige grundlæggende rettigheder, der følger af EF-traktaten, uden at dette er strid med EU-retten. Det anføres heri:

»34. Idet bemærkes, at de påberåbte hensyn ikke er omfattet af traktatens artikel 56, skal det tillige anføres, at det fremgår af Domstolens praksis, at nationale foranstaltninger, der kan genere udøvelsen af de ved traktaten sikrede grundlæggende friheder eller gøre udøvelsen heraf mindre attraktiv, skal opfylde fire betingelser: De skal anvendes uden forskelsbehandling, de skal være begrundet i tvingende samfundsmæssige hensyn, de skal være egnede til at sikre virkeliggørelsen af det formål, de forfølger, og de må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå formålet (jf. dom af 31.3.1993, sag C-19/92, Kraus, Sml. I, s. 1663, præmis 32, og af 30.11.1995, sag C-55/94, Gebhard, Sml. I, s. 4165, præmis 37).

35. Disse betingelser er ikke opfyldt i den foreliggende sag. For det første er den pågældende praksis ikke egnet til at nå det kreditorbeskyttelsesformål, som den anses for at forfølge, idet filialen, hvis selskab havde udøvet virksomhed i Det Forenede Kongerige, ville være blevet registreret i Danmark, selv om de danske kreditorer kunne have haft en lige så usikker stilling.

36. Endvidere fremstår det selskab, der er tale om i hovedsagen, som et engelsk selskab og ikke som et dansk selskab, og selskabets kreditorer oplyses om, at det hører under en anden lovgivning end den, der gælder i Danmark for stiftelse af anpartsselskaber, ligesom kreditorerne kan henholde sig til visse fællesskabsretlige regler, der beskytter dem, f.eks. Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25 juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3 litra g, om årsregnskaberne for visse selskabsformer (EFT L 222, s 11) og Rådets ellefte direktiv 89/666/EØF af 21 december 1989 om offentlighed vedrørende filialer.

37. Hertil kommer, at der i modsætning til hvad de danske myndigheder har anført, vil kunne træffes mindre restriktive foranstaltninger eller foranstaltninger, der i mindre omfang griber ind i de grundlæggende friheder, f.eks. derved, at offentlige kreditorer i henhold til lovgivningen får mulighed for at kræve, at de nødvendige garantier stilles.«

Reglen skal derfor for det første stille de virksomheder, der er omfattet af sikkerhedsstillelseskra- vet, lige. Dette er tilfældet med de foreslåede regler, da kravet om sikkerhedsstillelse er et generelt krav til alle virksomheder, der er skattepligtige efter selskabsskat-

telovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6 og § 2, stk. 1 og 4, hvor formuen er mindre end 125.000 kr.

Reglen skal for det andet være begrundet i samfundsmæssige hensyn. Som anført ovenfor er told- og skattemyndighederne kreditorer i samtlige virksomheder, der driver erhvervsmæssig virksomhed i Danmark. Hvis den erhvervsmæssige virksomhed kan påbegyndes i Danmark uden, at der er en minimumsformue svarende til 125.000 kr. til stede i virksomheden, vil der være en betydelig øget risiko for, at told- og skattemyndighederne ikke vil være i stand til at få dækket udestående restancer på skatter og afgifter. Ved at indføre en regel om sikkerhedsstillelse som nævnt, vil der være tale om at indføre en værnsregel, der har til hensigt at hindre en udhulning af skatte- og afgiftsprovenuet.

Reglen skal for det tredje være egnet til at sikre det formål, den forfølger. Dette krav vil også være opfyldt af den foreslåede regel om sikkerhedsstillelse, da kravet om sikkerhedsstillelse netop medfører, at den risiko for tab, der er en følge af registreringen af virksomheder med en meget beskedent selskabskapital, opvejes af den stillede sikkerhed for skatte- og afgiftskravenes betaling.

Endelig skal reglen være proportional i forhold til de formål, den forfølger. Formålet med reglen er at mindske den risiko for tab, der er en følge af registreringen af virksomheder med et beskedent kapitalgrundlag. Et krav om en vis sikkerhedsstillelse må anses for at stå i et rimeligt forhold til dette formål, ikke mindst i lyset af at kravet falder bort, når virksomheden har opbygget en formue på 125.000 kr., ikke er i restance og i de seneste 18 måneder har indbetalt skatter og afgifter rettidigt. Som anført af EF-Domstolen i Centros-sagens præmis 37, vil garantistillelse til sikring af offentlige kreditorer være en mindre indgribende foranstaltning, end den af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen førte praksis.

Provenumæssige konsekvenser

Lovforslaget modvirker fremtidige provenutab på moms- og A-skatterestancer m.v. hos virksomheder med lille formue, der er skattepligtige efter selskabsskatte- loven.

Administrative konsekvenser for det offentlige og erhvervslivet

Det skønnes, at forslaget vil medføre et merforbrug hos Told og Skat på årligt 6 årsværk til registreringskontrol og opfølgende kontrol på området. I engangsudgifter til tilpasning af edb-systemer skønnes merudgifterne at blive 50.000 kr.